

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka administratīvās maksas likme par uzturēšanās atļaujām, ko Nīderlande kopš 1994. gada ir piemērojusi Turcijas pilsoņiem, ir pretrunā noteikumiem par ierobežojumu neieviešanu (*standstill*) un nediskriminācijas noteikumiem Asociācijas līgumā, Papildprotokolā un Lēmumā Nr. 1/80.

Saskaņā ar Papildprotokola un Lēmuma Nr. 1/80 noteikumiem par ierobežojumu neieviešanu dalībvalstij nav tiesību ieviest jebkādu jaunu pasākumu, kura mērķis ir vai kura rezultātā uz tiesībām, kas Turcijas pilsoņiem izriet no Asociācijas līguma, Papildprotokola un Lēmuma Nr. 1/80, un ar tām cieši saistītajām uzturēšanās tiesībām, attiecina stingrākus nosacījumus. Kā uzskata Komisija, attiecīgā Nīderlandes piemērotā administratīvā maksa pārkāpj šos noteikumus par ierobežojumu neieviešanu, jo tā tika ieviesta pēc noteikumu par ierobežojumu neieviešanu stāšanās spēkā Nīderlandē un kavē vai padara mazāk pievilcīgu to tiesību izmantošanu, kas Turcijas pilsoņiem izriet no Asociācijas līguma, Papildprotokola un Lēmuma Nr. 1/80.

Komisija tāpat norāda, ka, tā kā Nīderlande liek Turcijas pilsoņiem maksāt administratīvo maksu par uzturēšanās atļaujām, šāda maksa saskaņā ar nediskriminācijas noteikumiem Asociācijas līgumā un Lēmumā Nr. 1/80 nevar būt augstāka par to, kas attiecībā uz tādiem pašiem dokumentiem tiek piemērota ES pilsoņiem un Norvēģijas, Islandes, Lihtenšteinas un Šveices pilsoņiem.

(¹) Līgums, ar kuru izveido asociāciju starp Eiropas Ekonomikas Kopieni un Turciju, apstiprināts un ratificēts ar Padomes 1963. gada 23. decembra Lēmumu 64/732/EEK (OV 1973, C 113).

(²) Papildprotokols, apstiprināts ar Padomes 1972. gada 19. decembra Regulu (EEK) Nr. 2760/72 (OV 1973, C 113).

(³) 1980. gada 19. septembra Lēmums Nr. 1/80 par asociācijas izveidošanu.

Prasība, kas celta 2007. gada 20. februārī — Eiropas Kopienų Komisija/Belģijas Karaliste

(Lieta C-93/07)

(2007/C 95/43)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — M. Konstantinidis un J.-B. Laiguelot, pārstāvji)

Atbildētāja: Belģijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Direktīvu 2003/35/EK, ar ko paredz sabiedrības līdzdalību dažu ar vidi saistītu plānu un programmu izstrādē un ar ko attiecībā uz sabiedrības līdzdalību un iespēju griezties tiesās groza Padomes Direktīvas 85/337/EEK un 96/61/EK (¹), un jebkurā gadījumā tos nepaziņojot Komisijai, Belģijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

— piespriest Belģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas 2003/35/EK transponēšanai beidzās 2005. gada 25. jūnijā.

(¹) OV L 156, 17. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spānija) 2007. gada 20. februāra rīkojumu — Doña Rosa Méndez López/Instituto Nacional de Empleo (INEM), Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Lieta C-97/07)

(2007/C 95/44)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Doña Rosa Méndez López

Atbildētāji: Instituto Nacional de Empleo (INEM), Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā⁽¹⁾, 71. pantā ietvertais formulējums “saņem pabalstus saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem tā, it kā viņš šeit būtu bijis nodarbināts visvēlāk” jāinterpretē tādējādi, ka prasība par to, ka [persona] “vairs nesaņem bezdarbnieka pabalstu”, kas *Ley General de la Seguridad Social* 215. panta 1. punktā izvirzīta tam, lai varētu iegūt tiesības uz Spānijas sociālā nodrošinājuma pabalstiem bezdarba gadījumā, uzskatāma par izpildītu gadījumā, ja vairs netiek saņemts bezdarbnieka pabalsts Vācijā, pat ja par saņēmēju nekad nav tikušas veiktas [sociālās apdrošināšanas] iemaksas Spānijā?

⁽¹⁾ OV L 149, 2. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Højesteret (Dānija) 2007. gada 22. februāra rīkojumu — Nordania Finans A/S un BG Factoring A/S/Skatteministeriet

(Lieta C-98/07)

(2007/C 95/45)

Tiesvedības valoda — dāņu

Iesniedzējtiesa

Højesteret (Augstākā tiesa) (Dānija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājas: Nordania Finans A/S un BG Factoring A/S

Atbildētāja: Skatteministeriet (Dānijas Nodokļu ministrija)

Prejudiciālais jautājums:

Vai jēdziens “tādi ražošanas līdzekļi, ko nodokļa maksātājs lieto savām uzņēmējdarbības vajadzībām”, kas ietverts 19. panta 2. punktā Padomes 1997. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļa sistēma: vienota aprēķinu bāze⁽¹⁾ ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas uz precēm, kuras līzinga uzņēmums iegādājas ar mērķi gan nodot līzīgā, gan atkārtoti pārdot pēc līzinga līguma termiņa beigām?

⁽¹⁾ OV L 145, 1. lpp.

Apelācija, ko 2007. gada 21. februārī ierosinājusi Coop de France Bétail et Viande, iepriekš saukta Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV), par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2006. gada 13. decembra spriedumu apvienotajās lietās T-217/03 un T-245/03 FNCBV u.c./Komisija

(Lieta C-101/07 P)

(2007/C 95/46)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Coop de France Bétail et Viande, iepriekš saukta Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV) (pārstāvis — M. Ponsard, avocat)

Pārējie lietas dalībnieki: Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL), Jeunes agriculteurs (JA), Eiropas Kopienu Komisija, Francijas Republika

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Pirmās instances tiesas 2006. gada 13. decembra spriedumu lietā T-217/03;
- atzīt, ka apelācijas sūdzības iesniedzējai nav uzliedams naudas sods;
- pakārtoti, samazināt šajā spriedumā noteikto naudas sodu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus pagaidu noregulējuma tiesvedībā un tiesvedībā pamata lietā Pirmās instances tiesā, kā arī tiesvedībā Tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza sešus pamatus. Pirmajos piecos pamatos, kas attiecas uz pārsūdzētā sprieduma atcelšanu, prasītāja apgalvo, pirmkārt, ka Pirmās instances tiesa pieļāvusi kļūdu, neatzīstot, ka Komisija ir pārkāpusi tiesības uz aizstāvību, kas saistīts ar to, ka paziņojumā par iebildumiem nebija norādīta naudas soda aprēķināšanas metode; otrkārt, Pirmās instances tiesa sagrozījusi pierādījumus attiecībā uz 2001. gada 24. oktobra nolīguma šlepeni pagarināšanu; treškārt, Pirmās instances tiesa pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, presumējot apelācijas sūdzības iesniedzējas dalību nolīguma atjaunošanā, atsaucoties uz vispārēju nolīgumu starp kautuvēm un lopkopjiem, bet precīzi nepierādot apelācijas sūdzības iesniedzējas piekrišanu minētā nolīguma izpildē; ceturtkārt, un pieņemot, ka šāda piekrišana ir